

"Dạy cho con tiếng nói thật thà. Dạy cho con chớ quên màu da. Ôi lũ con cùng cha: Quên hèn thù ..."

nh Nguôn On the net

Cách đây 40 năm, ngay từ thời kỳ trước tết Mậu thân 1968, các sinh viên học sinh học tập với nhau, thì luôn say sưa pha phởn khích hát bài "Gia Tài của Mẹ" của nhạc sĩ hóm Trầm. Trong đó có câu thật là tâm đắc: "Dạy cho con tiếng nói thật thà. Dạy cho con chớ quên màu da. Ôi lũ con cùng cha: Quên hèn thù ..." Thời nhòp sau 1975, khi ngườì cộng sản chiếm đởng cởn vàn miền Nam rồi, thì họ không cho hát bài này nữa.

Cũng vào khoảng thời gian đó, tôi đọc được cuốn Hồi ký của văn hào André Malraux, nguyên là Bộ trưởng Văn hoá và là ngườì rất thân cận với Tổng thống De Gaulle của nước Pháp. Cuốn Hồi ký có cái tựa để thật ngộ nghĩnh, đó là "Anti-Mémoires" mà có ngườì dịch là "Phòng Hồi Ký". Nghe tôi nghĩ chớ Anti ở đây có nghĩa là "Trước", như trong chớ Anticipation, chớ "Antichambre" = Phòng đợi ở bên ngoài phòng khách chính. Như vậy, thì phải gọi là "Tiền Hồi ký" mới đúng với ý của tác giả. Vì ông chớ muốn xuất bản một phần của Hồi ký, khi tác giả còn sống. Và chớ khi tác giả qua đời, thì mới cho phở biền toàn bộ cuốn Hồi ký mà thôi.

Đóy là chuyện bên ngoài, viết ra cho vui với thôi. Còn chính yếu, thì tôi chú ý đến cái câu chuyện trao đời, khi lần đầu tiên ông Malraux gặp tổng thống De Gaulle lúc nước Pháp vừa được giải phóng khỏi sự chiếm đóng của quân đội Đức quốc xã vào mùa Hè 1944, như cuốn đời của quân đội được mình lên bờ biển Normandie miền Bắc nước Pháp. Ông Tổng thống ngoài nước trở về, thì muốn tìm hiểu về tình hình trong nước, nên mời hỏi Malraux là một trong những lãnh tụ quân kháng chiến trong nội địa nước Pháp, mà hỏi đó thì được gọi là FFI (= Forces Francaises de l'Interieur tức là Lực lượng vũ trang Pháp ở trong Nội địa). De Gaulle rất tâm đắc với cách đánh giá của Malraux về tình hình tại nước Pháp hồi đó, với chớ ông có một chớ thôi, đó là: "Số Nói Dối" (nguyên văn tiếng Pháp = Le Mensonge). Tác giả thuật lại: "Tôi chớ nói có một chớ Le Mensonge thôi, mà Ông Tổng thống đã gởt đời tâm đắc với sự đánh giá tình hình nội bộ nước Pháp của tôi. Và ngay từ đó, chúng tôi trở thành hai ngườì bạn tri kỷ gần bó với nhau..." Và rồi như ta đã biết suốt cuộc đời còn lại, Malraux là ngườì cộng tác thân tín nhất với Tổng thống De Gaulle. Được biết trong những năm 1960-61 trở đi, Bộ Trưởng Văn Hoá André Malraux đã thay một Tổng thống De Gaulle đi gặp gặp trao đời với các lãnh tụ thời gian như Kennedy, Nehru, Mao Trạch Đông v.v...

Cũng giống như vậy, văn hào Nga được giới thiệu Nobel về văn chương năm 1958 là Boris Pasternak, tác giả cuốn tiểu thuyết lãng mạn danh “Doctor Zivago”. Trong cuốn sách này, tác giả có ghi như sau: “Muốn chi lòng người có lòng sống, thì cũng đủ thôi. Bên cạnh việc nói là yêu cái đời buồn ghét, và ghét cái đời buồn yêu”.

Còn mô tả về tình hình nước Nga dưới thời Staline thập niên 1930-40, thì Pasternak cũng viết có một câu như sau: “Tôi chỉ thấy là sự giả dối, giả hình mà thôi! “ (tiếng Pháp = Tout n’est que Pharisaïsme).

Đó là những ngoài. Còn về Việt nam ta, thì ngay từ hồi 1946-47, tôi đã được nghe nhiều người thuật ra câu nói này: “Nói dối như Vịt”, tức là chữ VM = Việt Minh thì được nhanh ra thành chữ Vịt. Xưa kia, dân gian thường nói: “Nói dối như Cuội”. Nhưng từ khi có lòng sống Việt Minh, thì bà con lại nói như thế đó.

Và cho đến ngày nay, sau trên 60 năm được lòng sống nước mới chính quyền, thì tính trung thực lại càng lan rộng, phải biết rằng trung thực không phải là một phát biểu về mặt đây cuộc Hoà Thượng Thích Quảng Đức với nhân viên ngoại giao nước ngoài: “ Chính quyền lòng sống luôn luôn dối trá, lừa gạt dân chúng...”

Nhà văn Võ Thị Hoàng thuật cáo “Sự giả trá trở thành thói quen nhút, thành đức tính nhiên ... Nhưng sự giả trá này còn tiếp tục làm mất ruồng nhân cách người Việt nam.” Và bà kêu gọi phải tìm cách giới thiệu sự gian dối, giả trá trong sinh hoạt thói quen ngày cuộc xã hội. Mà ngành giáo dục phải đi đứng trong việc “giới thiệu bằng giả dối” này.

Tiến sĩ Hà Sĩ Phu thì viết là: “Cái bệnh Liệt kháng về Nhân cách”.

Giáo sư Hoàng Tụy thì than phiền sự biến chuyển, tha hoá, căn bệnh thành tích đã làm hỏng bao nhiêu thế hệ con người. Rồi đến Hội Đồng Giám Mục Công giáo trong Thủ ngữ công bố ngày 25/9/2008 cũng lên tiếng cảnh giác: “Ngày nay, mất trong những điều gây nên những lỗi lầm tâm là sự gian dối trong nhiều lãnh vực, kể cả trong môi trường của sự thật nhiều nhất là giáo dục học được . Cho nên chúng ta phải có những ai tha thiết với tiến bộ của đất nước và dân tộc, không thể không quan tâm đến tình trạng này...”

Như vậy là các giới trí thức, văn nghệ sĩ, cũng như giới lãnh đạo tôn giáo, thì đều đã được thanh nhứt trí nói lên sự quan ngại và cảnh giác về tình trạng luân lý suy đồi, xã hội đầy dẫy sự gian trá lừa dối. Đó là một thực tế rất đau lòng đến nỗi cho một dân tộc vốn có truyền thống trên 4000 năm văn hiến. Và hơn thế nữa, chuyên tham nhũng bê bối và hối lộ ở cấp cao tại Saigon và nên thu gom và vận chuyển để ăn cướp cướp công Air Việt nam đang được báo chí bên nước Nhứt phan phui ra liên tục từ mấy tháng nay, đến nỗi chính phủ Nhứt phải cúp viện trợ ODA. Công luận nước Nhứt gọi đó là thế “giới bệ đáng ghê tởm”. Sự việc này quả là một mặt mặt nhứt quốcthệ hời nhứt cho đất nước và con người Việt nam, trước con mắt của toàn thế giới trong giai đoạn toàn cầu hóa ngày nay.

Vấn đề đối với người dân chúng ta là phải làm sao với việc để cái tinh thần nghiã khí liêm khiết cha ông chúng ta vốn thường dạy bảo từ xưa nay. Trước khi đòi hỏi người lòng sống phải thay đổi, phải chuyển đổi cái này, cái nọ, thì chính chúng ta trong khu vực Xã hội Dân sự, chúng ta phải chuyển đổi làm việc cho nhau và với nhau trước đã. Việc này hoàn toàn nằm trong

Dạy cho con tiếng nói thật thà

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm

Thứ Ba, 27 Tháng 9 Năm 2011 06:31

tay cu cậu ngỏ ý chúng ta.

Đó là lý do thúc đẩy ngỏ ý viết bài này lấy tiêu đề “Dạy cho con tiếng nói thật thà” như đã ghi ở trên. Mẹ ngỏ ý chúng ta, ai mà chẳng yêu mẹ n bà cu cậu mình. Vì thế, chúng ta nhất định phải làm theo lời dạy cu cậu mẹ là “Phải sống cho ra con ngỏ ý thật, chân thật, hậu làm đẹp lòng mẹ và bố toàn đức tính ngỏ ý thật cu cậu dòng họ nhà mình”.

Việc này phải bắt đầu từ trước hết trong nội bộ mẹ gia đình, rồi sau mới đến ngoài xã hội. Các đoàn thể, hiệp hội, các tổ chức tôn giáo là nòng cốt cu cậu khu vực Xã hội Dân số, thì phải phát động khuyến khích mẹ gia đình phải rèn luyện, đào tạo con cháu mình theo tinh thần đạo họ nhà họ nghĩa truyền thống cho thật đáng hoàng nghiêm túc. Ta không thể nói lý do ngoài xã hội luân thường đạo lý, mà buông xuôi, bỏ mặc chuyển giáo dục con cái trong nội bộ gia đình cu cậu chính mình ta được. Như dân gian thường nói : “Con học từ mẹ. Cháu học từ bà”. Hay là “Nhà dốt từ nóc” “Thường bắt chính học từ c lo n”... Tức là trách nhiệm cu cậu mẹ gia đình là chính yếu, các bậc làm cha làm mẹ, thì tuy thế “Không thể sao lãng nhiệm vụ dạy dỗ, hướng dẫn đàn con, bằng chính cái nhân cách trong sáng, cái tâm giáo dục đạo họ nhà cu cậu mình.” Đúng như cha ông ta từ ngàn xưa vẫn truyền dạy “Dĩ thân nhi giáo”.

Câu hát cu cậu nhạc sĩ Trần Công Sơn cũng làm chúng ta nhớ đến nhà thơ Phùng Quán từ trước đó 10 năm, vào thời kỳ báo “Nhân Văn - Giai Phẩm” ở ngoài Bắc năm 1956-57, đã công bố bài thơ đánh thép bắt đầu “Lời Mẹ Dạy”, xin được trích dẫn mấy câu tiêu biểu như sau:

Con ơi mẹ dạy con chân thật
Thầy vui mẹ dạy con cười
Thầy buồn mẹ dạy con khóc là khóc
Yêu ai con bố là yêu
Ghét ai con bố là ghét
Dù ai ngon ngọt nuôi chi
Cũng không nói yêu thành ghét
Dù ai cấm dao dĩa gì
Cũng không nói ghét thành yêu.

...
Tôi muốn làm nhà văn chân thật
chân thật từ đời
Đừng ngỏ ý công danh không làm ngỏ ý đức tôi
Sét nã trên đầu không xô tôi ngã.
Bút gươm tôi ai cấm gì đi
Tôi sẽ dùng dao viết văn lên đá.

Nhà thơ Phùng Quán, như ta đã biết, cũng như nhiều nhân vật khác trong Nhóm Nhân Văn – Giai Phẩm đã phải trả cái giá đắt vì tinh thần kháng khái biệt khu biệt như thế. Và mẹ đây, trên Đắc san Xuân Kỷ Sửu cu cậu Báo Ngỏ ý Viết và phát hành tại miền Nam California, đầu cu cậu năm 2008, ta còn được đọc mấy trang Hội ký thật là cảm động cu cậu cô giáo Vũ Bích Trâm là ngỏ ý bố n đời cu cậu nhà thơ. Trong bài nhan đề : “Tôi đã được Sống như tôi muốn”, chị Bích Trâm đã ghi lại bao nỗi truân chuyên vì làm việc mẹ ngỏ ý bố chỉ để trừ dớp, sẵn đâu tàn tưởi. Và anh chị đã trở về ngỏ ý c, đó là như là sống nâng đỡ bố bố cu cậu bao nhiêu bà con, bố n bè thân thi t,

đồng biệt là những tình yêu sinh ra những tình mẫu tử bà mẹ yêu quý con cháu.

Và với một người cha bất khuất là một liệt sĩ thật và với một người mẹ hy sinh tận tuỵ như chị Bùi Trâm, tôi tin là hai cháu Phùng Đệ Quyên và Phùng Quân con hai anh chị sẽ tiếp nối được cái tinh thần đôn hậu, khiêm nhường sáng ngời của hai dòng họ nên ngôi nhà của các cháu.

Viết đến đây, tôi lại nhớ đến chị Như Khuê, người bạn đời của nhà thơ Trần Dần. Tôi có dịp đến thăm anh chị tại nhà gần ga Hàng Cỏ Hà Nội vào cuối năm 1989. Hồi đó, anh Dần đã bắt đầu đau yếu nhiều, nên ít nói chuyện và để cho chị kể cho tôi nghe về những khó khăn đầy đau mà cả gia đình phải gánh chịu suốt mấy chục năm, chị vì anh tham gia vào vở “Nhân Văn – Giai Phẩm”. May mà mới đây, vào giữa năm 1989, thì cháu Vũ con anh chị được các người bạn giúp cho sang Pháp học thêm vài hồi học, nên gia đình mới có chút hy vọng tươi sáng lại. Trước đó, thì cháu Vũ đã được Luật sư Nguyễn Mạnh Thông rèn cặp trâu ngựa và phần tiếng Pháp cho. Nhưng chị Dần còn cho biết: “Anh xem đó: Chúng tôi cũng phải nhận rằng, bà mẹ bằng rút ruột một mất một số tiền “lót đường” cho cháu mới ra đi êm thắm được đấy!”

Dân tộc chúng ta mà còn tồn tại được vượt qua bao nhiêu thử thách của các chế độ phong kiến hủ lậu, chế độ thực dân đế quốc đã qua và cả cuộc chiến đấu tài toàn trên chiến trường nay. Đó chính là vì còn có những bà mẹ nhân ái, bất khuất, mà những nhà văn như bà mẹ của nhà thơ Phùng Quán, bà mẹ của cô giáo Bùi Trâm. Và cuộc những người và hết lòng hy sinh, những nhà văn chăm sóc cho con cháu, cho con nhà chị Bùi Trâm, chị Như Khuê...

Dân số Việt Nam trong những hiên nay là trên 86 triệu, và những người là khoảng 3 triệu. Mà số đảng viên cộng sản chỉ 3 triệu, và tôi không tin rằng tất cả số 3 triệu đảng viên này đều là những con người sốt máu với lòng tràn ngập hận thù, mà lại còn vô cảm, vô trách nhiệm trước những bất công, hủ hoá thối nát, gian dối lừa lọc đầy dẫy trong xã hội chúng ta hiện nay. Tôi tin rằng trong đảng cộng sản hiện tại vẫn còn có những người có lòng trung tâm, biết phân biệt phải trái, biết đâu là chính nghĩa, đâu là gian tà. Chắc có điều là đa số nhân dân chúng ta cũng phải ra sức tranh thủ thuyết phục, mới giúp người còn có lòng trung tâm và liêm sỉ như thế tham gia tích cực và cách thức, thời thức hiện vào công cuộc phục hồi lại cái căn bản truyền thống nhân bản và nhân ái ngàn đời của cha ông chúng ta truyền lại.

Chúng ta cần phải xác tín rằng: “Nhân nghĩa nhất đời như phôi thai hung tàn. Và Tình thương rửa sạch xoá thù hận. “ Nhất đời như dân tộc ta rửa sạch xoá bỏ hết sạch được cái chế độ thuyết người lại “Bỏ lối Cách mạng, Hận thù giai cấp. Chuyên chính vô sản...”, mà người cộng sản đã du nhập từ nước ngoài vào, khiến gây ra bao nhiêu tang thương đau khổ, tàn phá huỷ diệt tất cả mấy chục năm nay, để với cái nết sống thu hẹp hoà, nhân ái theo truyền thống tốt đẹp ngàn xưa của cha ông chúng ta.

Đó là niềm hy vọng tươi sáng chan cho toàn thể dân tộc Việt Nam chúng ta trong thế kỷ XXI này vậy.